

Специалната КНИГА

От Джулия Уилардсън
(По истинска история)

„Твой ред е да четеш, Папá (татко)“ – каза Бернис. Тя отвори Писанията. Мамán (мама) и Папá седнаха до нея на дивана.

Папá прочете първия стих. „Аз зная, че Той обича чедата Си“.

„Аз зная, че Той обича чедата Си“ – повтори Бернис.

„При все това – каза Папá, – аз не разбирам значението на всички неща“.

При все това беше трудно за произнасяне. Бернис все още не можеше да чете и тя не знаеше какво означават всички тези думи. Но обичаше да повтаря думите, когато семейството ѝ четеше заедно Писанията.

На следващия ден, когато беше време за четене на Писанията, Папá имаше изненада. „Имам нещо специално за теб“ – каза той. Той даде на Бернис една книга. На предната корица имаше рисунка на хора и кораб.

„Това за мен ли е?“ – попита Бернис. Тя прегърна голямата книга с ръцете си.

„За теб – каза Папá. – Погледни вътре“.

Бернис отвори книгата. Тя остана възхитена. Там имаше толкова много цветни рисунки.

„Как се нарича?“ – попита Бернис.

Папá посочил думите на корицата. „Разкази от Книгата на Мормон“ – каза той.

Бернис проследила думите на корицата. „Разкази от Книгата на Мормон“ – каза тя.

„В нея има същите истории, за които четем в Писанията“ – каза Мамán.

Бернис посочи една от рисунките. „Кой е този!“ – попита тя.

„Ами... Виждаш ли лъка и стрелите?“ – попита Мамán.

Бернис кимна.

„Помниш ли да сме чели за някого, който имал счупен лък?“ – попита Папá.

„Нефи?“ – каза Бернис.

„Да, това е Нефи“ – отвърна Папá. Бернис се усмихна. „Благодаря, Папá. Благодаря, Мамán. Обичам тази книга“.

Всяка вечер Бернис четеше своята книга с Писания с Мамán и Папá. Тя посочваше рисунките. Научи се да казва някои сложни думи. И се научи да чете сама някои лесни думи.

Четенето на Писанията я караше да се чувства щастлива. Радваше се, че може да ги чете с Мамán и Папá. ●

Тази история се е случила в Демократична Република Конго.

* 1 Нефи 11:17